

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919200937
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919200937.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Janky Boroškovej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu COFIDIS SA, so sídlom 61 avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d' Ascq CEDEX, Francúzska republika, zapísaného do obchodného registra a registra spoločností pod číslom: 325 307 106 OR Lille Métropole, spoločnosť konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému U. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX XX A., o zaplatenie sumy 3.242,76 Eur s príslušenstvom a sumy 823,87 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14Csp/8/2019-165 zo dňa 5. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14Csp/8/2019-165 zo dňa 5. decembra 2019 z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14Csp/8/2019-165 zo dňa 5. decembra 2019 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 24.01.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3.242,76 Eur titulom dlžného zostatku úverovej pohľadávky, úroku z úveru vo výške 22,62 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 21.04.2016 do 23.08.2016, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 24.08.2016 do 21.11.2016, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.242,76 Eur od 22.11.2016 do zaplatenia a sumy 823,87 Eur titulom nákladov spojených s výkonom záložného práva. Súd prvej inštancie zistil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o úvere - individuálne podmienky č. 18302 zo dňa 22.09.2014 v spojení so Zmluvou o úvere - všeobecné podmienky zo dňa 22.09.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.614,-- Eur na nákup osobného motorového vozidla značky CINTROEN C5 diesel II (R) s EVČ: BA-216UL (ďalej len „osobné motorové vozidlo“), pričom žalovaný sa zaviazal uhradiť pôvodnému veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky, úrok z úveru a poplatky za podmienok bližšie špecifikovaných v ods. 4.1 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Konštatoval, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že pôvodný veriteľ so žalovaným uzavrel aj Zmluvu o zriadení záložného práva - individuálne podmienky zo dňa 22.09.2014 v spojení so Zmluvou o zriadení záložného práva - všeobecné podmienky zo dňa 22.09.2014 (ďalej len „záložná zmluva“), pričom zálohom bolo vozidlo žalovaného. Predmetnou zmluvou sa zabezpečila pohľadávka pôvodného veriteľa vyplývajúca

zo zmluvy o úvere vo výške 7.010,84 Eur, ktorá je tvorená súčtom sumy poskytnutého úveru vo výške 6.614,-- Eur a spracovateľského poplatku vo výške 396,84 Eur. Konštatoval, že predmetná záložná zmluva je zmluvou uzavretou podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne je aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Zo skutočností uvedených v žalobe a finančnom pláne zo dňa 28.11.2016 súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 18 splátok úveru spolu vo výške 3.586,14 Eur a následne (výkonom záložného práva) došlo k úhrade 22 splátok spolu vo výške 4.383,06 Eur, čo celkovo predstavuje sumu 7.969,20 Eur.

5. Súd prvej inštancie po preskúmaní zmluvy o úvere z hľadiska predpisov na ochranu spotrebiteľa listom zo dňa 22.08.2019 požiadal Národnú banku Slovenska o prepočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), nakoľko v zmluve o úvere uvedený údaj o RPMN v sadzbe 28,70 % sa javil ako nesprávny. Národná banka Slovenska v odpovedi zo dňa 02.09.2019 oznámila, že odborom ochrany finančných spotrebiteľov bol vykonaný kontrolný výpočet RPMN v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere s výsledným údajom o správnej RPMN v sadzbe 29,19 %, pričom Národná banka Slovenska dospela k záveru, že pôvodný veriteľ určil v zmluve o úvere hodnotu RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v prílohách ku žalobe predložených súdu prvej inštancie v zhoršenej kvalite (tieto boli doručené Národnej banke Slovenska na zaujatie stanoviska k RPMN), ako aj v kópiách tých istých listín vyhotovených v lepšej kvalite (predložených žalobcom až dňa 23.08.2019) a údaje o nákladoch predmetného úveru a o postupoch veriteľa majúci vplyv na výšku RPMN sa nachádzali v čitateľnej podobe. Týmto súd prvej inštancie reagoval na poznámku Národnej banky Slovenska, v ktorej uviedla, že jej stanovisko nemusí byť platné v tom prípade, ak by sa informácia o nákladoch predmetného úveru, prípadne o postupoch veriteľa, ktoré by mali vplyv na výšku RPMN nachádzali medzi nečitateľnými údajmi v predložených dokumentoch.

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zistil, že v predmetnej úverovej zmluve je RPMN uvedená nesprávne, v dôsledku čoho bola spôsobilá vyvolať mylnú predstavu o tom, do akej miery je konkrétny úver pre žalovaného výhodný, resp. nevýhodný, nakoľko sa úver klamlivo javil ako výhodnejší (lacnejší) než ako v skutočnosti bol. Súd prvej inštancie sa domnieval, že ide o účelové konanie žalobcu sledujúce výlučne len vlastný finančný prospech bez ohľadu na princípy ochrany spotrebiteľa, a preto takáto nesprávna RPMN je zjavne v neprospech spotrebiteľa (žalovaného). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je vznik povinnosti spotrebiteľa uhradiť veriteľovi len sumu skutočne poskytnutého úveru zníženú o prípadné úhrady spotrebiteľa. Nakoľko bol žalovanému poskytnutý úver v sume 6.614,-- Eur (a nie v sume 7.010,84 Eur, ako nesprávne uvádza žalobca v žalobe), tak žalovanému vznikla povinnosť vrátiť pôvodnému veriteľovi len túto sumu. V dôsledku toho, že pôvodnému veriteľovi bola uhradená suma v celkovej výške 7.969,20 Eur mal za zrejmé, že žalovaný svoj záväzok už uhradil a dokonca aj preplatil o sumu 1.355,20 Eur (7.969,20 Eur - 6.614,-- Eur), pričom predmetný preplátok predstavuje bezdôvodné obohatenie pôvodného veriteľa na úkor žalovaného. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej sa istiny vo výške 3.242,76 Eur s príslušiacim úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne za obdobie od 24.08.2016 do 21.11.2016 zo sumy 5.655,37 Eur, ako aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.11.2016 do zaplatenia a úroku z úveru vo výške 22,63 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 21.04.2016 do 23.08.2016.

7. K nároku žalobcu o zaplatenie sumy 823,87 Eur súd prvej inštancie uviedol, že podľa žaloby tento nárok predstavuje náklady spojené s výkonom záložného práva, konkrétne titulom správy pohľadávky v zmysle faktúry č. VF1600075 zo dňa 06.04.2016 v alikvotnej výške 171,50 Eur, odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času znalca v zmysle vyúčtovania č. 11/2016 zo dňa 19.08.2016 v alikvotnej výške 83,-- Eur, odťahu vozidla v zmysle faktúry č. 16100449 zo dňa 02.08.2016 v alikvotnej výške 60,-- Eur, nákladov spojených s registráciou výkonu záložného práva v zmysle faktúry č. 204/16 zo dňa 31.08.2016 v alikvotnej výške 29,52 Eur, poplatkov za inkaso neautomatizovaným spôsobom v zmysle článku 19. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy vo výške 32,-- Eur (4 x po 8,-- Eur) a aukčných poplatkov v zmysle faktúry č. FV160342 zo dňa 24.10.2016 v alikvotnej výške 447,85 Eur. Výsledkom výkonu záložného práva na základe záložnej zmluvy bolo získanie sumy 4.383,-- Eur v prospech pôvodného veriteľa, avšak súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na bezúročnosť a

bezpoplatkovosť úveru bola voči žalovanému dôvodne vymáhaná len suma 3.027,86 Eur predstavujúca rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalovaného. Zostatok sumy vo výške 1.355,20 Eur získal pôvodný veriteľ výkonom záložného práva už bezdôvodne a na úkor žalovaného.

8. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z tvrdení žalobcu, resp. z predložených listín nie je možné zistiť, aká časť uplatnenej sumy nákladov spojených s výkonom záložného práva (823,87 Eur) zodpovedá vymoženiu dôvodného (zostatku) nároku pôvodného veriteľa v sume 3.027,86 Eur, pretože jednotlivé čiastkové náklady (okrem poplatkov za inkaso v sume 32,-- Eur) sú vyčíslené v alikvotných výškach zodpovedajúcich vymáhanej, príp. vymoženej sume a nie sume 3.027,86 Eur predstavujúcej dôvodnú pohľadávku, nie je možné zistiť, aká je výška tých nákladov, ktoré skutočne vznikli len v priamej príčinnej súvislosti s vymáhaním sumy 3.027,86 Eur. Nakoniec súd prvej inštancie konštatoval, že preplatok žalovaného vo výške 1.355,20 Eur pokrýva v plnom rozsahu uplatnený nárok žalobcu vo výške 823,87 Eur aj napriek konštatovanej nedôvodnosti tohto nároku čo do výšky, keďže žalovanému doteraz vrátený nebol. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný nárok už žalovaný uhradil, a preto si ho žalobca uplatňuje nedôvodne. Súd prvej inštancie preto aj v zostávajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 823,87 Eur žalobu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“). Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy v jeho prospech nevyplývajú, preto mu súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, nespravodlivé a vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona. Vyslovil presvedčenie o správnosti výšky ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve o úvere. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie poukazoval na článok 5. Všeobecných podmienok zmluvy o úvere, ktorý obsahuje presný vzorec pre výpočet RPMN spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca. Uviedol, že do výpočtu RPMN vstupuje výška úveru v hodnote 6.614,-- Eur, mesačná splátka vo výške 196,13 Eur, dĺžka splatnosti 60 mesiacov. Do výpočtu RPMN zahrnul výšku mesačnej splátky pozostávajúcu z istiny úveru, úroku úveru a spracovateľského poplatku, a teda od výšky mesačnej splátky uvedenej v úverovej zmluve treba odpočítať poistenie spôsobilosti splácať úver vo výške 3,10 Eur. V súvislosti s výpočtom RPMN žalobca mal za to, že tento nemal a nemá povinnosť zahŕňať poplatok za mesačné poistenie do celkových nákladov, nakoľko sa jedná o doplnkové služby, ktorých prijatie nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere. V tejto súvislosti sa odvolal na článok 4 písm. i) a g), článok 19 ods. 2 smernice EÚ a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. V danom prípade s poukazom na článok 15. Všeobecných podmienok bolo na vlastnom rozhodnutí dlžníka, t.j. žalovaného, či k poisteniu spôsobilosti splácať úver pristúpi alebo nie, a teda poskytnutie úveru nebolo podmienené pristúpením k poistnej zmluve. Z uvedeného dôvodu mal za to, že povinnosť zahrnúť poplatok za poistenie do výpočtu RPMN nemal. Súd prvej inštancie pri posudzovaní, či zmluva o úvere obsahuje správny údaj o výške RPMN úplne opomenul článok 5. Všeobecných podmienok, ako aj ďalšie jeho vyjadrenia a v odôvodnení sa s týmito nevyporiadal. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že z odpovede na žiadosť o prepočet RPMN nevyplýva, na základe akého výpočtu dospel odbor ochrany finančných spotrebiteľov k svojmu výsledku a aké predpoklady pri svojom výpočte použil. Národná banka Slovenska tak svoj výpočet hodnoty RPMN bližšie nešpecifikovala, a preto nemôže predstavovať relevantný podklad pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Pokiaľ konajúci súd, resp. odbor ochrany finančných spotrebiteľov vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz, pretože výpočty internetových kalkulačiek nie sú záväzné, pretože ich výpočty sú len orientačné a dokonca môžu obsahovať chyby. Súd prvej inštancie do odôvodnenia rozhodnutia bez ďalšieho prevzal záver Národnej banky Slovenska, odboru ochrany finančných spotrebiteľov, ktorého výsledok kontrolného prepočtu RPMN sa odlišuje od hodnoty uvedenej v zmluve. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/1/2019 zo dňa 21.03.2019 a na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/50/2019 zo dňa 30.12.2019. Nakoniec namietal, že súd prvej inštancie bez opory v skutkovom stave dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa zákonom požadované náležitosti, a teda je potrebné posúdiť poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu mal za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti nesprávne a nepreskúmateľné. Nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nárok na náhradu nákladov súvisiacich s výkonom

záložného práva vo výške 823,87 Eur už uhradil, a že preto si ho uplatňuje nedôvodne. Odôvodnenie nepriznania tohto nároku považoval žalobca za nedostatočné a nenáležité. Zdôraznil, že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko pri posudzovaní jeho nároku vôbec nebral do úvahy ním uvádzané tvrdenia a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ani ktoré skutočnosti predkladané sporovými stranami pokladal súd prvej inštancie za sporné a ktoré za nesporné, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval, ktoré dôkazy vykonal a ktoré nevykonal. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania alebo aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovanému domáhal zaplata sumy 3.242,76 Eur spolu s úrokom vo výške 22,62 % p.a. zo sumy 5.655,37 Eur odo dňa 21.04.2016 do 23.08.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.655,37 Eur odo dňa 24.08.2016 do 21.11.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.242,76 Eur od 22.11.2016 do zaplata a nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 823,87 Eur na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 22.09.2014 a zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22.09.2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva, že právny predchodca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.614,-- Eur za účelom kúpy osobného motorového vozidla. V zmluve o úvere si zmluvné strany dohodli výšku mesačnej splátky istiny úveru, úroku úveru, prípadnej mesačnej splátky povinného zmluvného poistenia, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia, poistenia spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity, poistenia spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti a trvalý príkaz mesačnej splátky vo výške 199,23 Eur, počet mesačných splátok 60, deň splatnosti prvej mesačnej splátky 20.10.2014, deň splatnosti ostatných mesačných splátok 20. deň v mesiaci, dobu trvania zmluvy do 20.09.2019, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 20.09.2019, ročnú úrokovú sadzbu 22,62 %, jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 396,84 Eur, splatnosť tohto poplatku započítanú v mesačných splátkach, mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity 3,10 Eur, RPMN vo výške 28,70 %, priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpísania zmluvy o úvere vo výške 10,43 % a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ (žalovaný) uhradiť vo výške 11.953,80 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú Individuálne podmienky a Všeobecné podmienky. Za účelom zabezpečenia pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá zmluva o zriadení záložného práva do výšky istiny 7.010,84 Eur.

14. Súd prvej inštancie žiadosťou zo dňa 22.08.2019 adresovanou Národnej banke Slovenska, Odbor ochrany spotrebiteľov, Bratislava žiadal o správny prepočet RPMN nakoľko sadzbu RPMN uvedenú v zmluve o úvere považoval za spornú. K žiadosti súd prvej inštancie pripojil zmluvu o úvere - individuálne podmienky, finančný plán - predpis splátok, zmluvu o úvere - všeobecné podmienky, finančný plán - platobnú históriu úveru v zhoršenej kvalite príloh, ako ich predložil žalobca.

15. Na základe výzvy súdu prvej inštancie Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančných spotrebiteľov súdu oznámila, že po vykonaní kontrolného výpočtu RPMN sa výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve o úvere (28,70 %) odlišuje od ňou určenej hodnoty RPMN 29,19 %. Výšku RPMN 29,19 % Národná banka Slovenska určila podľa § 19 a Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. Uviedla, že veriteľ v bode 2 zmluvy o úvere - všeobecné podmienky uvádza informáciu o vyplatení úveru po splnení

určitých podmienok (podmienky čerpania), pričom nie je známe, kedy dôjde k ich splneniu. Keďže dátum načerpania úveru nie je vopred známy, veriteľ bol povinný postupovať podľa dodatočného predpokladu na výpočet RPMN v časti II. písm. f) bodu 2 prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a za deň čerpania úveru pre účely výpočtu RPMN stanoviť taký deň, pri ktorom interval medzi týmto dňom a dátumom prvej splátky je najkratší možný, t.j. 30.09.2014. Veriteľ nepostupoval pri výpočte RPMN v zmysle uvedeného predpokladu, a preto je ním určená hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa. Na záver uviedla, že pri kontrolnom prepočte hodnoty RPMN boli zohľadnené údaje uvedené v rámci súdom prvej inštancie predloženej dokumentácie v zhoršenej až nečitateľnej kvalite. Preto ním uvedené stanovisko nemusí byť platné v prípade, ak by nečitateľné dokumenty predložené v rámci žiadosti obsahovali informácie o nákladoch predmetného úveru, prípadne o postupoch veriteľa, ktoré by mali vplyv na výšku RPMN. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.10.2019 spochybnil kontrolný výpočet RPMN vykonaný Národnou bankou Slovenska, odbor ochrany finančných spotrebiteľov, pretože z neho nevyplýva, na základe akého výpočtu dospel k svojmu výsledku a aké predpoklady pri svojom výpočte použil a poukázal na článok II. Individuálnych podmienok zmluvy o úvere a bod 5. Všeobecných podmienok zmluvy o úvere.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

21. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

24. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a následne zmluvu o úvere podrobil preskúmaniu z hľadiska predpisov na

ochranu spotrebiteľa, a to či údaj o RPMN uvedený v zmluve o úvere je uvedený v súlade s § 9 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ako podstatnú náležitosť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. V posudzovanej veci súd prvej inštancie za účelom zistenia správnosti údajov RPMN uvedeného v zmluve o úvere vykonal dokazovanie prostredníctvom Národnej banky Slovenska. Národná banka Slovenska na základe žiadosti súdu prvej inštancie vykonala kontrolný výpočet RPMN uvedenej v zmluve o úvere, pričom pri jej výpočte vychádzala z § 19 a prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z odpovede Národnej banky Slovenska však nie je zrejmé, aké údaje zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli použité na výpočet RPMN. Taktiež ani súd prvej inštancie vo svojej žiadosti zo dňa 22.08.2019 adresovanej Národnej banke Slovenska bližšie nešpecifikoval údaje zo zmluvy o úvere potrebné na výpočet RPMN. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku žalobcu uvedenú v odvolaní, že z odpovede Národnej banky Slovenska nevyplýva, na základe akého výpočtu dospela k svojmu výsledku a aké predpoklady pri svojom výpočte použila za dôvodnú, nakoľko výpočtový vzorec uvedený v prílohe 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je pomerne komplikovaný a správnosť jeho výpočtu závisí od toho, či boli správne v ňom uvedené vstupné hodnoty, osobitne výška čerpaného úveru na jednej strane (získané finančné prostriedky) a na druhej strane všetky poplatky, poistenia a iné náklady spotrebiteľa na vrátenie tohto úveru, teda súhrnne odplata, ktorú je povinný zaplatiť.

26. Odvolací súd tiež považoval za nepreskúmateľné napadnuté rozhodnutie v časti, ktorou zamietol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 823,87 Eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie v odseku 10.3 konštatoval, že z tvrdení, resp. predložených listín nie je možné zistiť, aká časť z uplatnenej sumy nákladov spojených s výkonom záložného práva zodpovedá vymoženiu dôvodného (zostatku) nároku pôvodného veriteľa a zároveň v ods. 10.4 konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie týchto nákladov spojených s výkonom záložného práva žalovaný už uhradil, a preto si ho žalobca uplatňuje nedôvodne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v tejto časti je nepreskúmateľný a tento nedostatok, alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces.

27. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude musieť opätovne posúdiť, či údaj o RPMN v zmluve o úvere je uvedený správne v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktorá skutočnosť by mohla mať vplyv na posúdenie otázky, či poskytnutý úver na základe tejto zmluvy by bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej súd prvej inštancie bude musieť opätovne rozhodnúť aj o nákladoch na výkon záložného práva uplatnených žalobcom tak, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené a preskúmateľné v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zároveň dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že náklady vykonanej dražby majú samostatný právny režim, ktorý je odlišný od právnej úpravy príslušenstva v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).